

Nyhetsbrev nr 4 – april 2006



Hökugglans fångst- och flyktteknik är imponerande snabba. Min kamera EOS 1 D Mark II går för fullt med 8,5 bilder i sekunden, på bilden innan är ugglan totalt oskarp, flera meter tidigare, på nästa bild är den på väg ut ur sökaren, återigen helt oskarp. OBS! På den här bilden har jag använt photoshop för att rengöra snön framför ugglan.



Sidensvans, mars.

Kära fotoentusiaster, fågel- och naturvänner m.fl.,
Det är ett tag sedan jag senast skickade ut ett nyhetsbrev. Anledningen till att det dröjt kan ni läsa om i mitt reportage i senaste numret av tidningen FOTO, som är ute i butikerna nu.

Fast så var det detta med “ute i butikerna”. Skandinaviens mest ambitiösa fototidskrift (parallellt med Camera Natura och till viss del proffsfotografernas egen tidning “F”) ges inte plats i Pressbyrån, i stället fyller det stora distributionsföretaget butikerna med foto-, förlåt kameratidskrifter som nästan uteslutande handlar om teknik – där de oftast ytterst lättviktiga artiklarna alla är inköpta från ett produktionsbolag i utlandet. Jag vet inte hur många nya digitalfototidningar som i ren spekulation startats de senaste åren – utan annat syfte än att sno åt sig av annonsörernas pengar. Det är tidningar verkligt fotointresserade kunder köper en gång och sen aldrig mer, undantaget möjligtvis Kamera & Bild som åtminstone jag upplevt som litet mer seriös de gånger jag tittat i den.

(Tack och lov finns COOP. På Domus och i COOPs övriga butiker kan man fortfarande köpa lösnummer av den foto-

tidskrift som tack vare olika chefredaktörers integritet genom åren stått för en enastående lång rad av presentationer av kända och okända – vilka dock senare ofta blivit etablerade – fotografer).

Det här säger jag inte för att tidskriften publicerar mina bilder. Det säger jag därför att det är viktigt att värna de ambitiösa fotografiska tidskrifterna. Det är därför jag prenumererar på både FOTO och CAMERA NATURA. Och jag uppmanar gärna fler att göra det – liksom att fråga efter tidskrifterna i Pressbyråns butiker (fast jag befärar att det senare numera hjälper föga, i dag fattas besluten av en central ledning utan kontakt med dem som träffar kunderna). – Annars finns risken att vi om några år inte har ett enda seriöst magasin i landet som med rätta kan sätta ordet “foto” framför tidskrift.

Det var en drapa om tidnings- och magasinssdistributionens förfall, inget nytt i sig, det har pågått länge, men inte desto mindre en viktig fråga.

Nu närmar sig våren efter en lång vinter (som jag förvisso på grund av det i hast tillkomna bokprojektet missade det mesta av). Flyttsträcken börjar dra in över landet och de tidiga vårfåglaerna hörs litet här och var. Och



Ormvråkar, Ringsjön i Skåne, mars.

hysterin kring fågelinfluensen tycks avta något, en mer nykter syn växer sakta fram. Vi ska ju för övrigt inte glömma bort att även fågelinfluensan är ett resultat av det i dag överdrivna vinstintresse som driver de stora livsmedelsföretagen att acceptera en masskoncentrerad kyckling- och köttproduktion vars former alla egentligen vet är hälsofarlig.

Redan om någon vecka är det för övrigt dags. Då sätter i alla fall jag mig i gömslet för att under ett antal dagar vakna med tjädertuppar och orrar. Jag tror knappast jag vet något som fyller mig mer med glädje än att



Det trodde jag inte att jag skulle få uppleva. Havsörn granngårds. Vi har sedan något år fått några havsörnar här vid Ringsjön, Stehag. Från gömslet i mars.



Vartenda bär gick åt.



Duvhök, mars.



vakna när det första ljuset strilar in i tältet och jag väcks av ett svagt kluckande som sedan ökar i styrka. Det är tredje året i rad jag ska ägna någon eller ett par veckor åt detta fascinerande äventyr, jag ska vara på litet olika håll i landet och även några dagar i Norge där den gamla furuskogen ger en fantastisk inramning till spelet.

Hur många gånger orkar tjädertuppen med det under en morgon? Sju har jag räknat till, men mer är säkert vanligt, från tältgluggen har jag ju en begränsad sikt och jag missar säkert ett och annat tillfälle. Annars är framförallt tjädertupperna otroligt bundna till just en plats, en mycket liten yta på några få kvadratmeter, och där sker allt under morgonens första timmar.

Visste ni att tjädern flåsar nästan som en människa? Efter ett tuppslagsmål som kan vara tjugo minuter eller rentav mer kan du om du har tur upptäcka att en sliten (och förmodligen också sårad) tupp helt plötsligt bara säckar ihop bredvid gömslet och likt en maratonlöpare som gått i mål flåsar högt i tjugo minuter, utmattad och lutad mot tältduken bara några decimeter från där du ligger eller sitter.

Jag bifogar inga pingvinbilder – de kommer i den nya boken, och en del finns som sagt i FOTO. Däremot bifogar jag bland annat några sidensvansar från början av mars, det är första gången jag fått chansen till riktigt bra bilder. Under ett par timmar – så länge räckte bären! – kunde jag plåta dessa underbart vackra fåglar, i minus tjugo grader. – Är dom verkligen skandinaviska fåglar och inte från regnskogen i Costa Rica eller någon annan exotisk plats?

Så lovar jag att inte dröja lika länge med nästa nyhetsbrev.

En sista uppmaning: Om ni inte haft kameran framme under den underbara vintern – den myckna snön även här i södra Sverige är tacksam ur fotografisk synvinkel, snön fungerar som en enda stor reflektor – ja, då är det dags att ta fram kameran nu!

Hjärtliga fotohälsningar

Brutus

Gott om rödglador här i Skåne sedan en hel del år.

